

"İman bir manevi Tuba-i Cennet çekirdeği taşıyor. Küfür ise manevi bir Zakkum-u Cehennem tohumu saklıyor." Bu cümlelerde geçen, taşımak ve saklamak ifadelerini izah eder misiniz?

İman ve imana dair fiillerin ve amellerin güzelliği, apaçık ortadadır. Meşru dairede yaşamının huzur kaynağı olduğu, inanan ve inanmayan herkes tarafından **-vicdanı tefessüh etmemek şartıyla-** kabul edilmektedir. Dolayısı ile imandaki güzellik ve imanın gerekleri olan ameller, bir ağacın, meyvelerini netice vermesi gibi netice vermektedir.

Ama **küfür** ve küfrün çirkinliği ve zararları ise, net bir şekilde görünmüyor. Zahiren, serbest ve rahat bir hayat gibidir. Her istediğini yapabilirsin. Üstad'ın ifadesi ile: **"Zahiri bir hiffet ve rahatlık vardır..."** İçine giren daha iyi anlar. Tıpkı, zehirli bala benzer. Görünüşte tatlıdır, ama yedikten sonra karın sancısı çektirir. Kısacası, sinsî ve gizlidir. Bu sebepten **"saklamak"** ifadesi kullanılmıştır.